

Konradmiral Włodzimierz Steyer

Steyer Włodzimierz Brunon, pseud. Brunon Dzimicz. Ur. 15 lipca 1892r., zm. 15 września 1957r. Urodzony w Montrealu, syn Włodzimierza i Tekli.

W **1913r.** ukończył **Korpus Marynarki w Petersburgu**. Służył w Rosyjskiej Marynarce Wojennej. Po ukończeniu kursu artylerii morskiej został zaokrętowany na lekki krążownik „Askold”. Na tym krążowniku służył w działaniach na Oceanie Spokojnym i Indyjskim oraz na Morzu Śródziemnym w forsowaniu Dardaneli.

W 1919r. przyjechał do odrodzonej Polski i 1 grudnia 1919r. został przyjęty do **Polskiej Marynarki Wojennej w stopniu kapitana marynarki, następnie został zastępcą komendanta Portu Wojennego**.

W latach 1921 – 1926 pływał z kursantami jako dowódca **ORP „Generał Haller”**, następnie został dowódcą **ORP „Generał Piłsudski”** oraz później dowódcą **ORP „Mazur”**. W późniejszych latach pełnił funkcję **komendanta Portu Wojennego Gdynia** gdzie m.in. przewodniczył **Komisji Odbioru ORP „Grom”, ORP „Gryf” i ORP „Błyskawica”**.

29 kwietnia 1923r. podczas poświęcenia potu w Gdyni przewoził prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Stanisława Wojciechowskiego, na przegład Floty na redzie.

Od 1 września do 1 października 1939r. **współdowodził obronę Półwyspu Helskiego**. A października uczestniczył w odprawie u dowódcy Floty konradmirala Józefa Unruga, na której podjęto decyzję o kapitulacji. Gdy konradmiral Unrug otrzymał informacje, że ma wolną rękę w sprawie zaprzestania walk na Helu z ust Włodzimierza Steyera padły historyczne słowa: **„Wszyscy kapitulują we wrześniu, my wytrzymamy do października”**. I tak 2 października po kapitulacji Steyer zwrócił się do marynarzy i żołnierzy: **„Bądźcie przygotowani na długą niewolę. Pamiętajcie, Polak powinien mieć swój honor. Nadejdzie czas, że jeszcze tu wrócimy”**. Do 4 października przebywał na Helu by przekazać Niemcom obiekty oraz poinformować ich o miejscu zagród minowych.

Od 1939 do 1945 roku przebywał w niewoli niemieckiej.

Po pobycie w niewoli wyjechał do Austrii szukać żony. Gdy wrócił do Polski został wcielony do **Marynarki Wojennej i mianowany dowódcą Oddziału Środków Pomocniczych i Przystani Głównego Portu Marynarki Wojennej w Gdyni**. W 1946r. mianowany konradmiralem, a w lutym 1947r. wyznaczony na dowódcę Marynarki Wojennej.

W 1950r. został przeniesiony w stan spoczynku. Ponieważ został zwolniony z symboliczną emeryturą generalską, podjął pracę w **Powszechnej Kasie Oszczędności w Gdyni**, później przeniesiony do oddziału w **Ostrołęce**.

Pod koniec lata 1957r. otrzymał mieszkanie we Wrzeszczu i przeniósł się do Gdańska.

W latach 30. Rozpoczął twórczość beletrystyczną początkowo pod pseudonimem Brunon Dzimicz a od 1947r. pod własnym nazwiskiem. **Był autorem artykułów z zakresu taktyki działań morskich, techniki, uzbrojenia Marynarki Wojennej oraz historii wojen morskich. Tłumaczył również z języka rosyjskiego literaturę fachową oraz był autorem książek o charakterze autobiograficznym**. Napisał *„Samotny krążownik”* (1934), *„Skaza marynarska”* (1937), *„Eskadra niescalona”* (1939), *„Przygody mata Moreli”* (1947) oraz *„Samotny Półwysep”* (1957).

Konradmiral Włodzimierz Steyer

Zmarł 15 września 1957r. w szpitalu Marynarki Wojennej w Oliwie. Został pochowany ze wszystkimi honorami **na cmentarzu Obrońców Wybrzeża** w Gdyni – Redłowie.

Kazimierz Steyer został odznaczony wieloma orderami i odznakami w tym również w 1945r. Srebrnym Krzyżem Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Imię konradmirala Włodzimierza Steyera noszą:

- Szkoły podstawowe w Krokowej i Władysławowie
- Ulice w Gdyni, Helu, Władysławowie, Pucku, Świnoujściu i Ostrołęce

Jego imię nosiła 9 Flotylla Obrony Wybrzeża na Helu (do 2006r.), również w 1978r. nadano je zespołowi okrętów na Helu.

W 1983r. została odsłonięta poświęcona mu tablica pamiątkowa w Wyszkanie pod Ostrołęką, ufundowana przez Ligę Morską.

Jest on również patronem Skansenu Fortyfikacji II Rzeczypospolitej w Jastarni, któremu imię konradmirala Włodzimierza Steyera nadano w 2008r.